

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Historia Scholastica Magistri Petri comestoris sacre
scripture seriem breuem nimis [et] obscuram elucidans**

Petrus <Comestor>

Argentine, 1503

VD16 P 1829

Historia libri Regum s[e]c[und]i

urn:nbn:de:hbz:466:1-30892

Regum scđi

De interfectione abner	ca. v.
De morte his boseth et scđa vncione dauid	ca. vi.
sup omne israhel	ca. vii.
Quod dauid expugnauit hierusalem et minuit capitulum	vii.
Quod dauid vicit philisteos	ca. viii.
De reductōe arce in hierusalem	ca. ix.
De victorijs dauid et officialibz ei?	ca. x.
De miphiboseth et qd amon debonestauit nuncios dauid.	ca. xi.
De morte et penitētia dauid.	ca. xii.
De thamar quā amō oppressit.	ca. xiii.
De morte amon et fuga absalon et reditu ad dauid.	ca. xiiii.
Quō absalon psecut? ē dauid	ca. xv.
De filio chusi et morte achitophel	ca. xvi.
De morte absalon	ca. xvii.
De reditu dauid in hierusalē	ca. xviii.
De morte amase et siba	ca. xix.
De septem viris suspensis in vltione gabao nitarum	ca. xx.
De quattuor prelijs dauid	ca. xxi.
Caralogus fortū dauid	ca. xxii.
De numero populi et altari erecto a dauid	ca. xxiii.

De planctu Dauid sup Saul et Ionathā
Caplm. l. secūdi regū.

Secūdū ē post

mortē saulis adolecēs
fugiens de prelio venit
ad dauid in syceleg et
adorauit. Cūq; indi-

castet ei populū viciū et saul cum filijs suis mortuus ait dauid. Un scis q mortuus est saul: et ionathas fil? ei? Qui rñt. Uidi saul incubētē sup hastam suā: et hostes appropias bāt ei. Cūq; quesisset quisnam essem: et di xissē amalechites suz ait. Interfice me quia pselitus es: ne occidat me in cretū cisi. Et occidi eū: qd vsuere nō poterat: et tūli diadema qd erat. i. qd esse solebat in capite eius: et armillas de brachio eius: et attuli ad te dñm mens. Alunt hebrei hunc fuisse filium doech idumei: cui pater suus prius qd irrueret sup gladium suum tradidit insignia regis que custodiebat vt ferēs ea ad dauid: redderet eū sibi placabilē. Nec ob

uiat qd pater idumei filius amalechites dicitur cum amalechite sint idumei. Amalech em̄ fuit filius eliphaz filij esau et edom. Dauid ergo et omnes q cum eo erāt sciderūt vestimenta sua: plangētes et ieiunātes vsq; ad vesperā fm̄ legem. Et ait dauid ad nuncium. Quare nō timuisti mittere manū tuā in christum dñi. Os tuū locutus est p̄ra te. Et iubē te dauid vnus de pueris eius occidit eū. Et p̄cepit dauid vt patres docerent filios suos citharam arcū: vbi alij habēt. docerēt filios suos arcū. hanc sagittādū: eo qd audierūt populi a sagittarijs interfectū. sicut scriptū ē in libro iustoz. Sic liber nō habet sicut nec plurimi qz sūt mētio in veteri testamēto: qd cōbustos credim? a babilonijs. Fuerūt q dice rēt hūc librū dicit librū iustoz: eo qd iustis agit. d. samuele et dauid. Alij dicunt pentateuchū librū iustoz vbi cōiij p̄ ante sagittan diuile eē. qd dicit iacob se tulisse agrū d manu amorrei in gladio et arcu. Quidam legūt iustoz neutraliter: et dicūt librū iustoz: quia ait de his q iusta sūt qd librū iudicioz vt sit sensus. Sic p̄cepit dauid arte illā seruandā sicut enat qd scriptū ē in libro iustoz. Tūc placuit dauid citharam lugubre sup saul et ionathā et credidit meretricē composuissē fuisse. Et ē p̄tinetia huius carminis triperita. Primo agit d loco vbi facta ē strages. et imp̄cat ei. Secundo cōmendat saul et ionathan. Tertio speculiter cōmendat ionathan ostendēs qd iustum dilexerit eum. Nec obest si aliquādo pluralit̄ aliquādo singulariter d eodē monte loquitur. Est em̄ vn? mons plures colles habēs. Vbi legitur. Montes gelboe nec ros nec pluuia veniāt sup vos. Quidā dicūt sup te: sic legentes lram. Montes gelboe. subaudi. ve vob postea inferunt. nec ros nec pluuia veniāt super te. montes hī vt dicūt p̄us vberimī fuerant: et imp̄cat eis nō ariditate: sed sterilitate. q. aridi eēt. Unde subdit. Neq; sint sup vos agri primitiaz. id est fructuū optimoz sicut prius. Alij dicunt p̄bertā esse que impleta est in dieb; helie: qñ nō pluit sup terras annis trib; et mēsb; vi. Alij dicūt i cacumie montis: nec añ nec post pluisse: sed p̄ maledictionē p̄firmatū. Placuitq; dauid saulē eo qd vilit̄ interfect? esset. h; vnct? eēt oleo. Et subdit cām necis huius a sanguine interfectoz et adipe fortū. id est p̄ sanguine sacerdotū qd occidit i nobe. Hebreus tñ inchoat versum

BIBLIOTHECA SUPREMA S. MARCI

Historia libri

ta. A sanguine interfectoz ab adipe fortius
Sagitte ionathe zc.

De prima vinctone David in regē,
Caplm. II.

Est hec ex res ^{pon}

p mnti ascendit dauid i ebron: z ha
bitavit ibi cū duabz vxoribz suis
i domo sua vtriqz ei⁹ māserūt i oppidīs ebrō
Et vnrūt cū viri iuda in regē sup tribū iu
da. Hic inchoat q̄tra etas. nō p̄ initio regnī
iudeoz vt q̄dā volūt: qz tūc inchoasset a lau
le. s; p̄ innoctōe p̄missōis q̄ patribz olim
data erat de regno christiano: qd̄ p̄figurati
ē i dauid. iurāte dño dauid p̄tate. de fructu
vtrīs ei⁹ lesuro sup sedē suā. Punctatūqz ē
dauid qz tabite sepelisset saul: z nūciavit eis
dicēs. Bñdicti vos a dño q̄ fecistis misericōdiaz
hāc cū dño vestro. retribuēt vob dñs. S; et
ego retribuā. Flectimētis q̄si nō habētes
regē: qz vnxit me dom⁹ iuda regē sibi.

De regno Hsiboseth, Ca. III.

Abner autē prin

ceps exercitus saul tulit hīs bo
seth: z circūduxit eū p̄ castra. i.
vbi cūqz dispus erat exercit⁹: et creauit eū re
gē sup reliqz tribz. Vel p̄ castra itellige ma
nāim locū munitissimū: vbi inūxit eū i regē.
Erat autē hīsboeth tūc. xl. ānoz: z duobz an
nis regnauit sup isrl. Dauid 30. vij. ātis. et
vj. mēibz regnauit in ebrō sup domū iuda. Ho
tpe ortū est intestinū bellū int̄ hebreos. Por
ro egressus ē abner z pueri ei⁹ d̄ castrz i ga
baon. Joab āt z pueri dauid occurrerūt eis
ad piscinā gabaō: z puenit iter eos q. xij. t̄m̄
ex vtraqz pte pugnaret i medio exercitū et
apphēso vnusqzqz capite cōparis sui defecit
gladiū i lar⁹ p̄trarij z ceciderūt s̄l. Ob h̄ dēs ē
loc⁹ ille ager robustoz Joseph⁹ in videri vel
le qz pueri dauid supstitēs occiderūt compa
res suos. Ortū ē autē bellū int̄ reliqz z fugit
abner cū suis. Erāt autē ibi cū ioab duo frēs
ei⁹. qz asabel velocissim⁹ q̄si vn⁹ de capreis
psequēbat abner cum suis instātissimē. Cui
abner. Noli me sequi ne cōpellar p̄odere te
et nō potero leuare facē meaz ad ioab. Ille
30 noluit declinare: z percussit eū abner in in
guine auersa basta. i. cū ligno posteriori: nō
cum mucrone haste vel versa ad eum basta.
Persequētibz autē ioab z abisat fugientē ab

ner sol occubuit. z venerūt ad collē aquē da
ctus. In cui⁹ similitate p̄gregati sūt ad abner
filij bentamin i cuneū vnū: z ait abner ad io
ab. Nūqd̄ vis descire vsqz ad deletōes fra
trū tuoz. An ignoras qz nō gratis morit̄ ius
gulo q̄ puocat hostem. Cessauit ergo ioab z
oīs exercit⁹ p̄seq̄ eos. Porro abner cūz suis
nocte illa trāsīes iordanē venit ad hīsboeth
i manaim. Joab 30z viri eius tulerūt asabel
z sepellerūt eū in sepulcro p̄ris sui beblez
z redierunt ad dauid in ebron.

De filijs dauid, Ca. III.

Secta ē ergo lon

f ga p̄certatio int̄ hos reges: z da
uid crescēte: alter decrescēbat. Na
tiqz s̄ filij dauid i ebron p̄mogenit⁹ amon d̄
achinoem. Scōus celliab vel celaph de ab
gail. Tert⁹ absalon de vxore gentiliid ē ma
acha s; filla ptolomei reg⁹ iellur. Quartus
adonias fil⁹ agith Quintus saphacias fil⁹
abigail. Sext⁹ ietrā quē iosephus vocat na
thā d̄ egla vxore sua
quā hebrei aiūt fuis
se michol q̄ sola dicit
tur vxor ei⁹: qz i ado
lētētia sua p̄mā sor
titus ē vxorem. Qd̄
nō videt posse stare cū in sequētibz legat̄ m̄
chol. in hierlri susamasse dauid: z d̄ qz nō
ē nat⁹ ei fil⁹ de dauid vsqz i die morit̄ sui: qz
in ipso partu occubuit. S; potuit fieri vt vi
cina partu de hierlri descēderet in ebron: vt
ibi pareret tāqz in p̄mitiuo loco regni.

De interfectiōe abner, Ca. V.

De tēpore factū

e est qz abner intraret ad cōcubinā
saulis resp̄hā pulcrā nimis. Ob
h̄ obiurgat⁹ e aduersus eū hīsboeth p̄ oppo
bzio dom⁹ sue. t̄mēs ne forte cōcubina vsur
paret sibi regnū. Et iratus abner ait ad eum
Nūqd̄ canis caput ego sūz hodie aduersus
iudā p̄p̄te. q. d. p̄p̄te iudas h̄z me q̄si caput
canis mortuū. Vel ita: p̄p̄te te fact⁹ sū caput
canū. i. p̄nceps irrationabiliter latrantūz p̄
chiz dñi. Et misit abner ad dauid nūcios di
cētēs. Luce ē tra. q. d. Nōne tra ē i māu mea
Fac mecū amicitias z reducam ad te vnuer
sū isrl. Qui ait. Optime. Faciā tecū amicitia
as: s; nō videbis me anteqz reduxerz michol

Regum scđi

Sz ad hisboseth mādavit dauid vt remitt
teret ei vxorē suā michol, Tulerūt ergo eā a
viro suo falstiel q̄ se
quebat eā plorās vs
q̄ baurim, Non em̄
cognouerat eaz eo q̄
illa dilgēs dauid sp̄
tristis erat, Et locu
tus ē abner ad senio
res isrl: et marie ad
beniamin: vt transi
ret ad dauid quē ele
gerat dñs, Et ascen
dit abner in ebron ad dauid: et suscept⁹ ē ab
eo magnifice: et ait, Surgā vt congregā ad te
oēs isrl: Cui⁹ abisset in pace: ecce ioab ⁊ pu
eri dauid redierūt cesis latronib⁹ cū p̄da ma
gna nimis: et dicit: nō ē ioab d̄ aduētū abner: ⁊
d̄ pace cū rege, Qui cū tentasset mutare anis
mū reg⁹ dicēs, Jurauit abner vt deciperet e,
Et cū nō adq̄uisset rex misit nūcios p̄ ab
ner q̄si rege reuocāte eū et reduxit eū: ⁊ oc
currēs redeūti scorum adduxit eū q̄si secre
t⁹ locutur⁹, ⁊ percussit eū i inguine ⁊ mortu⁹ ē
q̄si in vltionē fr̄is sui, Sz ver⁹ ē qz t̄m̄ebat
ne fieret scōs a rege, Nō cū audisset dauid
ait, Hūc sū ego ⁊ regnū meū a sāguine ab
ner ⁊ veniat sup caput ioab, Nō deficiat de
domo ioab femine fluens, et leprosus et tes
nēs fusi, i. effeminat⁹, et cadēs gladio, ⁊ idē
gēs pane, Scōz h̄ p̄o videt ei p̄carī semis
fuci ⁊ lep̄z ⁊ enratōz ⁊ stragē i bello, ⁊ mē
dicatē, Quidā legūt p̄ vno leproz⁹ ⁊ tenēs
fusi, i. breue ventilabzū ad depellēdas mu
scas: qd̄ fit de folijs palmarū ⁊ inuoluit iter
digitos instar fusi, Scidit ergo dauid vesti
mēta sua ⁊ flevit sup abner: ⁊ oīs popul⁹ q̄
erat cū eo: ⁊ idicit oib⁹ ieiunū vsqz ad vespe
ram: ⁊ ait, Fecit⁹ quō princeps maximus
hodie cecidit in isrl, Ego autē sū dedicat⁹ rex
q. d. cū sim nou⁹ rex marie indigebā auxilio
ist⁹, Porro filij saruie mihi duri sunt.

De morte hisboseth ⁊ scōy nctōe dauid
sup oēm isrl, Ca. VI.

Unqz audisset

hisboseth de morte abner disso
lute sunt man⁹ ei⁹ ⁊ oīs isrl p̄
turbat⁹ ē Duo autē viri p̄ncipes latronū erāt
cū hisboseth baana ⁊ rechab d̄ filij benia
min, Qui frat̄i recesserāt ab hisboseth: ⁊ vene

rāt ad miphboseth filiū ionathe vt facerent
eū regē, Qui noluit imo p̄didit eoz ⁊ silium
Quidā p̄o tradūt qz hisboseth offensus erat
eis eo qz dicebāt ei miphboseth debere regē
eē: cū fili⁹ eēt p̄mogenit⁹ saulis, Erat iste mi
phiboseth claud⁹ vtroqz pede, Quinquēnis
em̄ erat qm̄ nunciatū ē ei d̄ morte saulis ⁊ io
nathē: ⁊ tollente eū nutrice vt fingeret cecidit
⁊ fract⁹ ē, Porro baana ⁊ rechab ingressi s̄t
domū hisboseth ferētes sp̄icas tritici: q̄si p̄i
mitias regī, Hostiaria autē dom⁹ obdormie
rat, Et inuenētes hisboseth dormiēte in me
ridie interfecerunt eū: ⁊ attulerūt caput eius
ad dauid in ebron dicētes, Ecce caput viri q̄
querebat aiām tuam: existimātes se munera
accepturos a dauid, Et ait dauid ad eos In
terfecistis vtrū innocētū: sanguinē dñi veitri
fudistis, ⁊ ideo auferā vos d̄ terra, Et p̄cūis
manib⁹ ⁊ pedib⁹ eoz suspēderūt eos sup p̄i
scinā: vel spinā in ebron: caput p̄o hisboseth
sepelierūt in sepulcro abner ⁊ venerūt senio
res d̄ isrl ad dauid, ⁊ percussit eū eis fedus: et
vnterūt euz in regē sup oēm isrl, Primo igit
tur inunc⁹ ē i signū regni, scōo i regē sup iu
dā, tertio in regē sup isrl, Fil⁹, xxx. añoz erat
dauid cū regnare cepisset, Supabūdat fili⁹
Idiomate hebreo, ⁊, xl. añis regnauit, in ebron
vj. annis, ⁊, vij. mēib⁹ sup iudā: subaudi spe
cialiter, Nā si statim post hisboseth regnauit
in israel nō nisi duob⁹ añis regnauit in iuda
Sz autē hebrei eū regnasse i ebron aliq̄bus
annis adhuc saule vinēte: qz dom⁹ iuda taz
affectabat eū in regē, ⁊ ipe mittebat eis mu
nera tāqz suis, In hierusalē at regnauit, xxx.
trib⁹ annis sup oēm pplm, Si quera⁹ quare
a sūma regni subtrahant, vj. menses, Ait be
breus dauid egrorasse, vj. mēib⁹ ⁊ nil dignū
rege egisse, Vel qz absalon p̄secut⁹ est eū, vj.
mensib⁹: ⁊ tunc quasi nō regnauit dauid.

Qd̄ dauid expugnavit hierlm ⁊ munivit,
Caplm, VII.

Ostea collecto

p
exercitu ascēdit in hierlm vt eij
ceret iebuseū, Qui posuerat ces
cos ⁊ claudos sup murū in derisionē dauid
dicētes, Nō ingrediet⁹ huc nisi abstuler⁹ ces
cos ⁊ claudos, q. d. Ado ē vrb̄s fort⁹ qz for
tū auxilio n̄ idigem⁹, Alij dicūt eos posuisse
imagines sup murū: q̄s dixerūt cecos ⁊ clau
dos, i. nil agētes, q. d. etlā nobis nil agētib⁹

Intrare nō poteris. Al seipos dixerūt cecos et claudos: qz debiles eos et silēs hīs repu- tabat dauid. Deinceps in puerbio dicitū est Cec⁹ et claudus nō intrabit in tēplū dei. Pri- mo simpliciter in lege phibitū erat cecos et claudos intrare tēplū ad offerendūz, postea verum ē in puerbiū. Forte cū sanitores ar- cerēt imūdos dicebāt enigmaticē. Cecus et claud⁹ nō intrabūt: ponētes cecitatē et clau- dicatōez p q̄libet imundicia. Porro infero- rē ciuitatē obtinuit dauid tradēte eā sibi or- nan iebuseo Cūqz arcē sion obtinere nō pos- set: pposuit in p̄miū p̄ncipatū militie: illi q̄ primū p̄ceterer iebuseū: et tangeret domatū fistulas. I. tectorū canales p q̄s defluunt stilli- cidia. Alij dicūt fistulas cuniculos subtra- ncos: p q̄s erat ascēsus vsqz ad tecta. Multj itaqz festinantibus ioab p̄uentryn ieros: et clamauit ad regē: ep̄gens militie p̄ncipatūz et obtinuit dauid arcē expulsi iebuseis p̄ ornan: et edificauit p circuitum ei⁹ incipēs intrinsec⁹ a mello: et p̄tē illaz ciuitatis voca- uit ciuitatez dauid. Reliquā vrbis p̄tem ex- truxit ioab. Hec autē erat p̄cipuūz q̄si q̄dā p̄fida vorago vallīs. Porro sp̄a ciuitas da- uid postea vocata est mello. Et edificauit in ea dauid domū h̄yā: rege tyzi ferētē sibi au- rilū mittendo ei ligna cedrina et artifices. Porro dauid accepit alias v̄rozes: et nati- sūt ei filij in iherlm. xj. Inter quos enumerat nathan. alius scz a nathan. p̄beta quem sibi dauid adoptauerat p̄ mortē patris. Et nos- ta qz hierusalē vsqz ad melchisedech diceba- tur iebus: a quo dicta est salem. Postea a da- uid dicta est iebusalē. Sed postea mutata. b in r. dicit hierusalē. q. munitam salem. H̄ero em̄ hebraice munitio ē. Tradit iosephus qz h̄ac l̄e mutatiōez ab homero factam q̄dam putant: postea dicta ē a salomone h̄erosoly- ma: et tandē p̄ syncopā h̄erosolyma

Et dauid vicit philisteos. La. VIII.

Udiētes autez

a philistei dauid regnare sup iherl- ascēderūt vn̄uersi vt q̄rerēt da- uid: et castrametati sunt in valle raphaim: nō p̄cul a hierusalē. Et egressus ē ad eos dauid et respōso dñi: et percussit eos i ore gladij et di- uisit eos hac et illac in fugā. Ob h̄ vocat⁹ est loc⁹ ille baalpharasim. i. v̄troz diuisio. Vel qz ibi fugiētes reliquerāt idola que tulit da-

uid secūz et flauit. Et addiderūt ad huc phili- stim: vt ascēderēt in valle raphaim: et posue- runt idola sua sub arboribz p̄troz: et ait dñs ad dauid. Nō ibis obuiā eis: s; gira post ter- gum et veniens ex aduerso p̄troz. Hebreus habet sc̄tū. i. idolorū q̄ digna sūt sc̄tu: et cul- tores suos ad sc̄tum eternū trahūt. Cūqz angel⁹ dñi incedēs sup cacumina p̄troz so- nitum faceret irruit sup eos. dauid et percussit eos vsqz gazer.

De reductiōe arce in iherlm. La. IX.

Uro fecit da-

p uid tabernaculū iuxta domū su- am ad reponendā arcē: et posuit in eo q̄sdā de veteribz cortinis. Tabulas p̄o- colūnas et bases p̄trozes refuauit. Et descen- dit dauid cū. xxx. milibz v̄troz: et posuerūt ar- cē sup plaustrū nouum et tulerāt eā d̄ domo aminadab: q̄ erat in gabaa. i. in colle iuxta ca- riathiarim. Hec ē h̄ gabaa nomē v̄bis v̄l lo- ci s; f; interpretatiōē suā collē sonat. Duo autē filij aminadab minabāt plaustrū. asoth p̄ce- debat et oza sequebat. dauid autē et ois iherl- psallebāt coram arca musicis instrumentis. Cūz autē venissent ad arē nachoz calcitraue- runt boues et inclinata ē arca. et extendit oza manū et tenuit eā et aruit dextera ei⁹ in q̄ ar- cam ferre debuit: sicut pater ei⁹ iusserat: et ex- pirauit. et vocatū ē nomē loci oze percussio. Dicit ioseph⁹ eū percussū: qz tergit arcam cūz sacerdos nō esset. Alij dicūt qz posuerat ar- cam sup plaustrū cū humerj portare debuisset. Hebrei tradūt qz ea nocte dormierat cūz v̄troze sua. Timuit itaqz dauid diuertere ar- cam ad se: et posuit eā in suburbio in domūz obeth leuite filij edom gethei et erat ibi tribu mensibz: et benedixit dñs domū obeth. Alij hebrei qz v̄rozei quo audito abiit da- uid vt adduceret ar- cam in ciuitatem da- uid cūz gaudio. Da-

uid autē accinct⁹ ephor līneo psallebat coram arca in organis armigatis. i. ad armū ligat⁹. Vel fm̄ quosdā genus ē organū qd fit in aq̄ et vidit eū psallentē michol p fenestrā et espe- xit eum in corde suo. Cūqz posuissent arcē in loco suo: obtulit dauid holocausta et paci- fica: et bñdixit p̄loz et partit⁹ est p̄ singula capi- ta collyridā panisynaz, et assaturam bubale

Regum Bcđi

carnis et similia fructa oleo. Cūq̄ rediret dauid in domū suā subamnavit eū michol dicens. Quāgliosus fuit hodie rex isrl' nuda tus q̄si vii' de scuris. Et rēdit dauid. Uivst dñs: ludā et hūillior fiam ante dñm q̄ pot' elegit me q̄ patre tuū. Quāobrem michol nō est nat' fill' vsq̄ in diē mortis sue. Qd̄ in dū sine legēdū ē. i. donec in partu occubuit. Al' excludit. i. nūq̄ qd̄ videt velle ioseph: qui dicit eā de dauid minime filios pcreasse: s; de viro cui dederat eam p' su' sublatā a dauid q̄nq; filios habuisse: q̄ intelligēdi sūt adopti ui. Hortua em̄ merob sorore sua: q̄nq; fill' os eius adoptavit michol.

De victorijs dauid et officialib; eius

Capitulum. 8.

Actum est autez

f cū sederet rex in domo sua hñs requies ab hostib; suis dixit ad nathan. Vides q̄ ego habitem in domo cedrina: et arca dei posita sit in medio pellis. Faciā ei domum. Et ait nathan. Fac qz dominus tecum est: nesciens quid diceret. id ē a spiritu sancto non loquebat' hoc. Eadem nocte factū est verbū dñi ad nathan. Dic seruo meo dauid. Non edificabit mihi domū: qz sanguinarius est. s; filius eius succedēs ei in regno faciet domum nomini meo.

Nota q̄ est dictū ad dauid per nathan: cū completi fuerit dies tui et dormieris cum patrib; tuis suscitabo semen tuū post te: et cetera. qd̄ d' salomōe dicit nō potest: qui v' uente patre regnauit. Qd̄ adhuc expectant iudei implendum.

Nota enim est lex adam domine de'. id ē lex hoīs: vt sit sollicitus de successiōe filioz: v' vt gratias agat deo de beneficijs. Factū est autē p' hec percussit dauid philisteos: et abstulit frenū. id ē potestatem tributū quā habebāt in israel de manu eoz: et percussit moab. et mensus est dauid eos funiculo. id est cui voluit dedit ei hereditatem coequans eos terre. id ē valde humilans. et mensus est duos funiculos, vñ ad occidentū, et vñ ad v'isifican'

dū. i. ad arbitriū suū quos voluit occidit: q̄s voluit reseruauit, et fact' est ei moab tributarius. Et percussit ad adazer regem soba: cui cū ferrent p'sidiū syri et damascus percussit ex eis xxx. milia. et ponēs in syria p'sidiū: fecit eā tributariam. Audiens autē chou. als chozi rex emath percussit ad adazer hostē suuz mi sit ad dauid torā fill' u; suū cū m'ierib; et g'raactiōe q̄ hostē suū percussit. Cūq; rediret a syria dauid

occurrit ei idumei i valle salina: et percussit ex eis. xij. milia. Hieronym' corrigit. xvij. milia. et i' iebelē percussit ad. xxij. milia. et ponēs i ea p'sidiū fecit eā tributaria. tūc ipletū ē qd̄ dictū est rebecca. Dator seruet m'iori. Et retulit i hierusalē aurū et argen tū multū nimis: qd̄ sanctificauit dño in fabricā future dom'.

Es qz corinthiū sanctificauit: de q̄ fecit salomō mare eneum colūnas et altare. Porro ioab erat su; per exercitum Josaphat erat acōmētarijs. id ē scriptor gestoz. Scribebāt em̄ singli reges chronica gestoz. sadoch et abiat'har erāt sacer dotes. saraias vero scriba. i. cancellari'. Bananias autē erat super cheret' et phelet: q̄ erāt custodes capitis dauid. Filij autē dauid sacerdotēs erāt. i. digniores p' ceteris post regē. Sic dicit ietro sacer dos fuisse madian.

iudices locoz vt moyses elegit. lxx. Cū cele t' sonat exterminatores, phelet' amirabiles.

Idumei ab edom q̄ ab elau descenderunt q̄ fuit prior natu q̄ ia cob q̄ de rebecca fuerant.

Aliunt hebrei q̄ vtroz res iacob et cōcubine et nurus pepererunt masculos: et iumenta duplices fetus.

In corintho fuit qd̄ *Aes corinthin* dā templū edificatū idolorū argēto et ere et auro: quo cōbusto metalla fluxerūt et cōmixta sūt. et qz maior ps erea erat: general' noie vocata ē tal' cōmixtio es corinthiū.

In paralipomenon legit' q̄ ea die p'stituit dauid frēs asaph cātores: et ipz p'centozē et q̄ cātābāt psalmos ex diuersis psalmis compactos. Acōmētarijs vicem reg' agebat: cui' iudicio leges scribebant.

H' dicunt fuisse duo viri fortissimi. alij dicunt q̄ fuerūt due famillie.

H' dicunt fuisse. lxx. Cū cele t' sonat exterminatores, phelet' amirabiles.

Historia libri

De miphiboseth et q̄ Amō debonestavit
nūcios dauid, Capitulum. XII.

Recordatus ē

dauid feder? qd̄ fecerat cū iona-
than: et ait Nunqd̄ sup̄est aliqs
de domo saul cum q̄ factā misericordiā p̄ io-
natha Lūq; accepisset sup̄esse miphiboseth
filii ionathe debilem pedib; vocauit eū: et
restituit ei oēm possessionē saul aut̄ sui: et cō-
stituit eū cōmensalem suū tanq̄ vnū d̄ filijs
suis. Porro siba puer saulis: cui erant. xv. fi-
lij. et xx. serui ex mādato dauid excolebat ter-
ram et referebat fructū ad miphiboseth i hie-
rusalem. Erat aut̄ miphiboseth filius mīcha.

Factus est igit̄ vt mozeres naas rex amo-
nitay: et regnaret p̄ eo filius eius amon. Vbi
istiq; nūcios dauid vt psolarent eū de morte
patris: monens vt amicitie quas cū patre
eius habuerat p̄manerent. Cum em̄ dauid
fugisset ad achis sub simulatōe furor; a pa-
tre istius benigne collectus fuerat. Principes
aut̄ amon eracuerunt regē suū dicētes. Hec
scis qz̄ misit dauid vt videret ingressus et exi-
tum tuū vt p̄cutiat te et terram tuā. Tulit ita-
q; amon seruos dauid: et rasis dimidiā p̄tem
barbe eorū: et p̄cidit vestes eorum vsq; ad na-
tes. Videntes aut̄ amonite qz̄ irritassent da-
uid pduperūt sibi milites de syria roob et so-
bal: et a rege maacha et a rege ystob Vistiq;
dauid ioab et oēm exercitum aduersus eos.
Stabat aut̄ amonite ante ingressum ciuita-
tis: et syrorū exercitus erat in campo. Joab
quoq; diuisit exercitū: et p̄tem tradēs abysai
fratri suo: p̄tem sibi retinuit et intruit in syros
fugauitq; eos i ore gladij. Qd̄ vidētes amo-
nite et ipsi terga verterūt abysai receperūt se in
urbem. Joab p̄o rediit in hierusalē cū triū-
pho. Vidētes igit̄ syri quō corrūissent corā
israel: collegerunt iterum exercitum amplio-
rem dauid quoq; p̄traxit oēm isrl: et trāsies
fordanē direxit acie aduersus syros: et percussit
ex eis currū et equites. xl. milia: et sobal p̄nci-
pē militie. Amuerūt syri auxillius deinceps
p̄bere filijs amon: fecerūtq; pacem cū israel
et seruerunt eis.

De morte Arie et penitentiā dauid.

Capitulum. XIII.

Actum est anno

vertente vno tpe cum solent re-

ges ad bella p̄cedere: misit dauid ioab et vni-
uersum israel: et vastauit filios amon: et ob-
federūt rabath. Dauid aut̄ remasit in hieru-
salē. Accidit vt surgeret dauid de stratu suo
post meridiē et deambulet i solario Vnde
qz̄ ex aduerso bethsabee vxorē vrie filiā belle
filij achisofel lauantes se aq̄ frigida Cuius
specie inspirat̄ ad se vocatā cognouit: statim
qz̄ sanctificata ē ab imundicia sua. id ē post
coitū lauit se vel p̄cepit. et cessauit menstrū
sanguis quē natura d̄t reseruare post conce-
ptum in alimonia fetus. Quidā tradūt eam
tunc menstruatā esse ad tactū regis cessasse
menstrū. Dicit epiphanius qz̄ cū vocasset da-
uid bethsabee. cognouit hoc nathan in spū:
et festinauit ad dauid vt p̄hiberet anteq; ve-
niret mlier et impediuit eū belial. Nā in vlti-
moie occisum nudū vidit iacentē et morā fe-
cit ibi. Eadez nocte rex impleuit pccm: et lux-
it nathan. Cūq; accepisset eam dauid cōcep-
tisse: reuocauit vriā armigerū ioab fm iose-
phum ab expeditōe vt ingrederet ad vxorē
suaz: et partū ei ascriberet. Quē sinitq; dauid
ab vria de statu belli monens vt intraret ad
vxorē et paululū recrearet se. Nō adqueuit
vrias et dormiuit cū seruis regis. Quāob̄
vocauit eū dauid iterū. et statuit eū secum in
mensa: inuitās eū ad pocula vsq; ad ebrieta-
tem. S; nec sic p̄citat̄ est vris desiderio vxo-
ris: et ait Arca dñi et isrl habitāt in pappiloni-
bus: et dñs meo ioab manet sup̄ facie terre: et
ego ingrediar in domū meā: Per salutē tuā
rex non faciat rem hanc. Certus ergo dauid
qz̄ nō intraret: scripsit ad ioab: q̄si deliquisset i
eū vrias: vt poneret ip̄m in ea parte belli in
qua percussus interiret. Lunq; tulisset vrias
epistolā mortis sue f; mādātū regis interit.
Porro bethsabee accepta morte vri sui plā-
xit eū. Transacto qz̄ luctu vocauit eā dauid.
et facta est ei vxor: et pepit ei filiū. Tūc misit
dñs nathan ad dauid. Quis posuit ei para-
digma de diuine habente oues plurimas: qz̄
rapuit pauperi vicino ouiculā vnā quā ha-
bebat. vt ex ea p̄pararet cibos hospitū qz̄ sup-
uenerat: et indignat̄ est rex i hoīem illū: et di-
xit. Viuit dñs: qm̄ filius mortis est qz̄ fecit.
Quē reddet in q̄druplū. Et r̄ndit nathā Tu-
es vris ille. Vxorē vrie accepisti tibi: et vt oc-
cultares adulterū interfecisti eū gladio filio-
rū amon. Quāob̄ bec dicit dñs. Nō rece-
det gladiū de domo tua vsq; in sempiternū

Regū Bcōi

Ecce suscitabo sup te malum de domo tua. Hoc vltimū factū ē qñ p̄secut⁹ est eū absalō p̄mū s̄o in diuisiōe regnī post salomonē. Et ait dauid ad nathan. Peccaui dño: z descedēs de throno p̄sistorij sedit i terra: z tāq̄ v̄r̄ deicola corā omnib⁹ p̄fiteri peccatū suū nō crubuit. Et ait nathan ad eū. Transtulit dñm peccatū tuū: nō morterts nec regnū amittes. Veruntē fil⁹ q̄ nat⁹ est tibi moriet⁹: quonīā blasphemare fecisti inimicos nomē dñi. Dixerūt em̄ idolatre vel dicere potuerūt. Non est iust⁹ d̄s isrl̄ q̄ saul amouit d̄ regno z substituit dauid: cū dauid grauitus q̄ saul peccauerit. Percussit autē dñs paruulū vsq̄ ad desperationē vite: z dep̄cat⁹ ē dauid dñz p̄ paruulo: z ieiunauit z lacuit sup terras: et noluit p̄solari. Accidit autē die vij. vt mores rē infans. Euidens dauid seruos mussitātes intellexit q̄ mortu⁹ esset. Quo accepto lōsa facie z mutata veste intrauit domū: z adorauit: z ex hilarat⁹ comedit. z amirati sūt seruī q̄ contra p̄suetudinē egissent: z ait ad eos. Cū adhuc viueret puer fleuit z adorauit domū v̄ruerit. eo mortuo q̄d fletē. Nūq̄d potero reuocare eū. Ego v̄do ad eū: ille s̄o non reuertet ad me. Hoc autē alebat dauid vt cōsolaretur ber sabee: qui diligebat eam. z precedente tempore genuit ex ea fillū quem vocauit salomonē. cōmissitq̄ eū in manu nathan: qui vocauit eum isidā. id est amabile domīno. Igit̄ pugnabat ioab cōtra rabath: z expugnauit eā. V̄sistq̄ ad dauid dīcēs. Veni z cape ciuitatē: ne nomīnī meo ascribatur victoria. Et p̄gregauit dauid omnē populū. Et p̄fectus cepit vrbē z vastauit eā: et tulit diadema de capite melchon. qd̄ sonat rex eoz. z erat idolū amonitarū: z erat i diademate gēme p̄close: z auri talentū. Qd̄ cōflauit dauid et formauit ex eo sibi diadema: in medio gemmarū. statuēs sardocinē incōparabilem. Porro reliquas ciuitates amonitarū vastauit: z multos de populo ferrauit vehiculis ferratis: z plures diuisit cultris z tradidit in typo laterum.

De Thamar quā Amon oppressit. Capitulum. XIII.

Factus est post

hec suscitauit dñs malū i domo dauid in hunc modū Amon p̄mogenit⁹ ei⁹ diligebat thamar sororē absalō

ex vtroq̄ parēte: ita vt deperiret i ea z egrotaret. Huic erat cognat⁹ z familiar⁹ ionadab fil⁹ semmaa frat̄s dauid prudēs valde: quē ioseph⁹ ionathan vocat. Huic q̄daz arbitrat⁹ tur fuisse nathan: s̄ absit vt p̄pha flagitiosus dederit p̄siliū. Hic ait ad amon. Quare sic attenuat⁹ macle fili reg⁹. q̄si diceret: q̄ debes succedere regi in regnū. Et r̄dit amon. Dīligo thamar supra modum. Qui r̄dit. Si mula languorē. Lūq̄ venerit pater tuus ad te v̄sistādū dic ei. Veniat oro thamar soror mea: z faciat mibi pulmētū vt comedā suauius de manu eius. Cūq̄ venisset thamar missa a rege: corit in oculis ei⁹ fornicūculas. Vel fm iosephū collyrīdas straxas. Et elecit a se amō v̄niuersos. Lūq̄ tulisset thamar et bos ad eū: i p̄clauit app̄hēdit eā: z ait. Cūba mecū soror mea. Que r̄dit. Noli frater op̄primere me z facere opprobriū generi tuo i isrl̄: s̄ loq̄re ad regē z non negabit me tibi. Hoc alebat

Conclauē d̄ camera tua i isrl̄: s̄ loq̄re ad regē z non negabit me tibi. Hoc alebat

vt subterfugeret man⁹ eius. Nō em̄ fas erat fm legē: vt q̄s duceret sororē ex patre. Tñ qd̄ā determināt h̄ dīctū esse si fuerint ambo eiusdē populī. Hec autē fucrat de m̄se gētillī. id ē maacha quā dauid cepit in p̄lio: z cesarie z vngulb⁹ p̄clis duxerat eā fm legem in vxorē. z ita tradit illos potuisse fieri p̄ingel. noluit autē adq̄scere amon: z oppressit eaz. z statim exosam habuit eā magis q̄ an̄ dilexerat: z elecit eā a se rogantē vt apud se maneret: z esset ei vxor. Cūq̄ elecissent eaz puert amon aspersit cinerē capiti suo: z rupit tunīcam talarē q̄ vtebant filie reg⁹ p̄gines: quā iosephus vocat colobū manicatū. Et ip̄osiss manib⁹ sup caput ingressa ē ad absalon fratrē suū etulās. Qui frater ait. Tace soror: frater em̄ noster est: z mansit in domo absalon longo tpe sustinens viduitatem.

De morte amon z fuga absalon z reditu ad dauid. Caplm. XIII.

Sicctum est autem

f post biēniū vt ascēderet absalō ad iōdendas ones: z ait ad regē. Veniat oro rex cū suis suis ad p̄uitiū pueri sui. Cūq̄ abnuisset rex ne ḡaret eū ait absalon. Veniat saltē obsecro amon frater me⁹ z filij regis cū eo. Et abierūt cum absalon. Cūq̄

recūberent pueri absalon ex pcepto ei⁹ inter fecerunt amon temulentū. Et ascendētes filij regis mulas suas fugerūt: et puenit fama ad dauid dicēs. Percussit absalon oēs filios regis: et scidit rex vestimenta sua et cecidit sup terrā. Jonadab autē quē p̄itas nō latebat ait ad regē. Ne timeat dñs me⁹ quoniam amō solus mortu⁹ est quem oderat absalon a die q̄ oppressit sorore suas. Et ecce apparuerūt filij regis et fleuerūt cū rege plāctu magno nimis. Porro absalon fugiēs: abiit ad ptholomel auū suū regē iessur: et fuit cū eo trib⁹ annis. Rex autē p̄solatus sup amō interitū: cessauit velle psequi absalon: qz sciebat eū esse flagitiosus et dignū morte. Quō intelligēs ioab q̄ diligebat absalō misit ad regē mulierē sapientē de tecna q̄ putabat fuisse pauia amos p̄phete: et posuit ioab p̄ba sua in ore ei⁹. Cumq; ingressa fuisset mulier ad regē: adorauit dicēs. Serua me rex. Mortu⁹ est vir meus et erant mihi duo filij: et interfecit alter alter in agro: et p̄surgit vniuersa cognatio aduersus occisorē: queren-
 tes animas illius. p̄. **A**unt hebrei sic rem anima occisi: et q̄rūt gestā fuisse: quā verō extinguerē scintillā sit mulier in pabolā, meam super terram.

Hec mulier posuit se in psona dauid: et filios suos in psona amon: et absalon et cognatōes suā in psona aliorū filiorū dauid: et ait dauid ad eā. Vade in pace: ego videbo p te. Quō cū nō sufficeret mulier ait ad regem. In me sit dñe hec iniquitas et in domus patris mei: rex autē sit innocens. q. d. Si putas iniquū parere occisorē: mihi iputet et domū mee. Cūq; iterass⁹ rex p̄missionē nec sufficeret mulieri: instant⁹ rogabat regē. Qui ait. Viuit dominus: qz non cader de capillis filij tui sup terrā. tūc exponēs ei mulier similitudinē ait. Reducat q̄ dñs meus abiectū suū. Nō enī vult aiām perire de⁹: et oēs dilabimur tāq; aque q̄ nō reuertent. q. d. Mortuū filiū nō potes reuocare ad vitā. Velius ē vt reuocēs viuentē: q̄ alter vindicando vtrūq; perdas. Et ait rex. Nunquid manus ioab tecū ē in istis. Quere p̄dit. Ipse imposuit p̄ba hec in ore meo vt verterem similitudinē sermōnis huius: et ait rex ad ioab. Reuoca puerū absalon. Cumq; rediisset absalon in hierusalem ait rex. Non videat facies meā donec vocē eū: ne eo vltio reuulscat i me dolor filij

et māsit absalon in hierusalē duob⁹ annis: et faciē regis nō vidit. Porro absalon erat deo corus nimis: cuius cesaries fm iosephū tanta erat: vt vit nouem dieb⁹ tōderi potuisset. Quā semel i āno tonsā pōderabat. cc. siccis. Forte h⁹ ponderis erat tonsura eius. Vel h⁹ precio emebāt eā mulieres vt subornarent crines suos. Flatic⁹ sunt absalon filij nes et filia vna noie thamar: misitq; sept⁹ ad ioab vt intercederet p eo ad regē. Qui noluit venire ad eū. Misitq; absalon suos suos vt intercederēt segetes agri ioab. Quo facto ioab venit ad eū dicēs. Quid fecerūt fui tui. Qui r̄ndit. Aliter habere te nō poterā. Obsecro intra ad regē vt videat faciē ei⁹. alioq̄n interficiet me. Et ingresso ioab ad regē vocatus ē absalon: et osculatus est rex eum.

Quō absalon p̄secutus est dauid.

Capitulum. xv.

Incipit absa

lon aspirare ad regnū. nā caleph aū eū genit⁹ v̄l̄iners erat v̄l̄ mortuus. Fecitq; sibi currus et eq̄tes. l. q̄ p̄cederent eū: et mane p̄surgens stabat in porta et blandiebat ascendenti⁹ ad regis iudiciū dicens. Bona sunt q̄ dicis: sed nō est qui te audiat p̄stitutus a rege. Quis p̄stituet me regē vt iuste iudicē. Et inclinauit ad se corda viroz. Post q̄rtuor p̄o annos reuertēsis ait ad regē. Dū eram in exilio voui: si rediret me dñs i hierusalē sacrificabo dño i ebron. Vadam ergo et reddā vota mea. Et ait rex. Vade in pace. Alia l̄ra habet post. xl. ānos. xl. em̄ anni fluxerūt ex q̄ occisi sunt sacerdotēs nobe qui ponunt hic vt monstret dñs nāyl̄tione suscitari super dauid: eo q̄ abimelech sacerdotē fecellit. Abijt ergo absalō in ebron: vtens p̄silio achitofel gilōnite q̄ fuerat p̄siliarius dauid: et egressi sunt multi de hierusalem rem ignorātes. Cūq; imolasset hostias facta est p̄iuratio valida: et augebat ait seruis suis. Egrediamur cito ne forte veniens absalon occupet nos: et p̄cutiat ciuitatem. Et egressus est dauid rex et vniuersa domus eius nudis pedib⁹: dimittēs decem cō cubinas ad custodiendū domū: et p̄cedebāt regē cerathi et pheleti. dc. viri pugnatores q̄ secuti fuerāt eū de geth. Isti credunt b̄n̄ficia p̄stitisse dauid q̄n latuit in geth: et in retribu-

Regum Secūdi

tionem dederat eis locū in hierl'm Josephus
dicit illos sexcentos egressos cū eo q̄ quon-
dam astiterant ei in saulis p̄secutōe. Potuit
autē fieri vt hī z illi essent cū eo. Et ait rex ad
etbei gerbeū filiū achis: q̄ p̄tinus erat inter
sexcentos. Reduc fratres tuos in hierl'm: z
habita cū rege absalon: heri venisti z hodie
cōpelleris exire. Qui r̄ndit. Uiuit dñs: nec ī
morte nec ī uita derelinquā te. Et trāsgressi
sunt yn̄uersi flentes cū rege torrentē cedrō:
z leuēte arcā portātes deposuerūt eā donec
trāsfret populus, z ascendit abiatbar ad cō-
sulendū dñm. Qui nō respōdit ei. Et t̄do ait
dauid ad sadoch. Reuertere in ciuitatē cum
arca: ego abscondar in deserto. Achimaas
filius tuus et ionathan filiū abiatbar sunt
yobiscū per q̄s ueniet ad me sermo a yob.
Et redierunt cū arca. Eūq̄ ascendisset da-
uid oliuaz: occurrit ei chusi arachis
tes p̄siliarius eius: z ait dauid. Reuertere z
esto cū absalon: z dissipabis p̄siliū achito-
fel: z qd̄ audieris in domo regis indicabis
sacerdotibz: q̄ dirigent ad me filios suos. Et
uenit chusi ad absalon in hierl'm. Cūq̄ pau-
lulū p̄cessisset dauid apparuit ei siba cū duo-
bus asinis: ferēs panē z yn̄āpassam: z mas-
sas caricaz vel palataz. Lificiū q̄ inter tabu-
las quas palas dicim̄ p̄resse cōpingunt. Et
ait siba ad regē. Asinos durixit in eis fedat̄
domestici regis: z tuli cibaria vt alant in des-
erto. Et ait rex. Ubi est miphiboseth. Qui
r̄ndit. Remāsit in hierusalē dicēs. Hodie re-
stituet mihi dñs yltionē p̄is mei. Et ait rex
sibe. Tibi sint oīa q̄ fuerāt miphiboseth. Ue-
nit ergo dauid vsq̄ ad baurim: et egressus
uir de cognatiōe saul noīe semei: p̄nciēs la-
pides z lutū: maledicebat regi dicēs. Egre-
dere uir sanguinū. Ecce premunt te mala q̄
fecisti in domū saul. Quē cū p̄cutere abyssai
yellet: phibuit eū dauid dicens. Filius yre-
ri mei querit aīam meā: quāto magis filius
gemini. Uisit eum dñs vt maledicat m̄-
bi. Respiciat dñs hāc afflictōez meā. Fabu-
lant̄ bebet hūc semei fuisse nabath patrem
teroboam: z nomē aut eius gemini: z descē-
dit dauid vsq̄ iordanem.

De consilio Chusi z morte Achitofel

Caplm. XVI.

Sactum est autēz

q̄ chusi ueniēs ad absalō adoza

ret dicēs. Salue rex. Ad quē absalon. Qua-
re non iuisti cum amico tuo. Qui respōdit.
Illius ero quem elegit dñs z omnis israel.
Cui seruiā. Rōne filio regis. Sicut p̄ri tuo
sic parebo tibi. Tūc ingressus ē absalon cor-
ram omibz ad p̄cubinas patris sui de con-
silio achitofel: vt sic intelligeret omis israel
q̄ ex animo p̄sequeret patrē: z roboraretur
cū eo. Post hec dixit achitofel. Ligam m̄s
hī. xij. milia yfroz, z p̄sequar hac nocte da-
uid. z p̄cutā eū: qz fessus est: z redibūt ad te
yn̄uersi quasi vnus homo. Et ait absalon.
Uocemus chusi z psulamus eū: z ait chus-
si. Non est bonū p̄siliūz achitofel hac vice.
Hosti patrem tuū z yiros eius esse fortissi-
mos. Si modo percusserit aliquos d̄ tuis:
quicūq̄ audierit dicet. Facta ē plaga in po-
pulo qui sequebat̄ absalon: z timebūt esse te
cum. sed hoc est p̄siliū bonū. Congregat̄ ad
te omnis israel: z irruamus sup eum. Et ubi-
cūq̄ fuerit operiemus eū. Et placuit omibz
bus p̄siliū chusi. Et dixit chusi sacerdotibz
vt nunciarent dauid ne maneret in deserto
nocte illa: s̄ trāsfret iordanē. Et abiit ancilla
ad filios sacerdotū qui latebant iuxta fontē
rogel: ferens pannū. q. ad abluendū: z indi-
cauit eis uerbū chusi. Uidit autē eos quidā
puer filius ancille vt dicitur z indicauit ab-
salon. Josephus autē dicit quosdā eq̄tes yf-
disse eos z nūc classe absalon. Qui misit post
eos vt comprehenderent. At illi ingressi in
baurim domū mulieris rogabant vt celaret
eos. Que dimisit eos in puteū: z expādit yez-
lamē super os putei. q. siccans tipsanas. Id
est hordeū ad tipsanam: z sic res latuit. Cū-
qz reuersi fuissent qui missi fuerant: illi ascē-
dentes de puteo: nunciauerunt dauid q̄ tra-
dita eis fuerant. Et transiuit dauid iordanē
cum suis p̄rius q̄ dilucefceret z uenit in ma-
naim. Porro achitofel sciens regnū reditu-
rū ad dauid: z timens incidere in manū eius
descendit in domum suam in silo: z laqueo
se suspendit.

De morte absalon. Caplm. XVII.

Absalon autē col-

a legit exercitū z transiuit iordanē
z statuit amasam sup exercitum. p
toab: hīc erat filius abigail: filie naas. Id est
issai soroz dauid quam iosephus abigeam
uocat: z erat consobrinus toab. Porro uiri

trans iordanē: et maxie bezellai galaadites obtulerūt dauid ebaria multa nimis: et stratoriaz taperia et vasa fictilia. Porro dauid diuisit populū q̄ cū eo erat in tres ptes. vnā dedit ioab, scōaz abyssai. tertīa et bay getheo q̄ putat fuisse filiū achis amici dauid. Cūq; vellet egredi rex cū eis ad pugna dixerunt. Non ibis. te solū q̄rūt alios nō curāt. Lunq; egredierent cunei ad pugna circiter septē milia: stabat dauid iuxta portam et dicebat. Seruate mibi puer. absalon. Et factum est plū in die illa iuxta saltū effraim: et fugit exercitus absalon cesis ex eo. xx. milib; et plures interfecerūt bestie saltus q̄s gladius. Fugiensq; absalo sup mulū venit ad quercū cōdensam: et intercepto capite e ramis mulus ptransiit eo suspēso. Qd̄ cū quispiā nūciasset ioab ait ad eū. Quare nō p̄fodisti eū. Qui respondit. Nō mittere manū meā in filiū regis. p̄sertim cū audierim euz dicentē. Seruate mibi puerū absalon. Insuperq; ioab tres sagittas in corde absalon. Quē adhuc palpitantē interfecerūt armigeri ioab: et p̄ecerūt eū in foueam grandē: et cōportauerūt sup eū aceruū lapidū: vt duplici morte periret. tanq; factus noxiosus israel at fugit in tabernacula sua. Porro absalo adhuc viuēs exerat sibi titulus in valle regia: q̄ duob; stadijs distat a hierlm̄ in montinētū nois sui: et erat nomē tituli manū absalon. Hūc titulū q̄daz putat fuisse arcū trīphalem: in q̄ sculpta erat manus absalon. S; iosephus d̄ statuā fuisse marmoream. Tunc ait achimaas ad ioab. Currā et annūciabo regi. Qui respondit. Nolo te hodie nūciare. Filiū eū regis mortuū ē. Et ait ioab ad chusi. Currēns q̄s achimaas post eū p viā cōpendij transiit eū. Dauid autē sedebat inter duas portas. speculatoz; q̄ in fastigio porte exclamauit. Video hoīem currentē solū. Et ait rex. Si solū est: bonū est nunc. Et itez ait speculatoz;. Apparet mibi hō alter currēs solus. Dixitq; rex. Et iste bonus est nūcius. Et veniēs achimaas adorauit dicens. Bñdic̄ deus q̄ p̄clusit hoīes leuantes se p̄ regem. Et ait rex. Est ne par puer ab absalo. At ille noluit indicare. Chusi p̄ superueniens indicauit. Et cōtristatus rex ascendit cenaculū porte flens opto capite: et clamās. Fili mi absalon: quis mibi tribuat vt ego moriar p te: absalon fili mi. fili mi absalon. Qd̄ audies populū timuit ingredi ciuitatē: et ingressus ioab ad regē dixit. Cōfusi sunt hodie vultus eoz; q̄ saluā fecerūt aiam tuā. Diligis odītes te: et odio habes diligētes te. Procede et alloquere suos tuos: alioquin nec vnū remanebit tecū hac nocte: et erit hoc malū tibi sup om̄ia que vnq; passus es. Sed ita ergo rex i porta lora facie: et venit ad eū om̄is multitudo et benigne locut⁹ est eis.

Derediū dauid in hierlm̄.

Capitulum. XVIII

Viro qui secuti

P fuerāt absalon mutuo se horabant: vt reuocarēt regē: memorantes bñficia eius in isrl. Dauid at misit ad sadoch et abiarbar vt loquerent ad viros iuda. Dec dicit rex. Os meū et caro mea vos. Quare nouissimi reducēt regē. q. d. Vide te ne tardiores ceteris sitis: et p eisdem iurauit amafe: q̄ p̄ncipē militie eū vellet p̄stare re. p ioab. Et miserūt viri iuda ad regem vt rediret. Et venit rex vsq; ad iordanē: et venit oīs iuda in occursum eius in galgala. Semet quoq; de baurim descendit cū eis hīs secum contribules et mille viros de bentamin. Siba q̄s et filij eius et serui trans iordanē venerūt ad eū: vt traducerent domum eius. Isti fin iosephus fecerunt pontē iordanis: vt facilius rex trāsiret cum exercitu. Cūq; transisset rex: adorauit semet dicens. Ne me mīneris dñe iniuriam serui tui. Scio enim peccatū meū: et ideo hodie veni in occursum tuū p̄m de om̄i domo ioseph: nō q̄ esset in tribu ioseph. sed qz habitabat in sorte effraim. Lunq; diceret abyssai semet occidēdū dixit dauid. An ignoras me hodie factū regē super israel. Ergo ne hodie interficiet vir in israel. quasi diceret. Illos occidā qui me hodie fecerunt regē sup se. Timebat qz si interficeret semet q̄ reliquū qui similiter regē offenderant nollent eum sibi facere regē: et ait ad semet. Non morieris. Thiphiboseb qz venit in occursum regis illotis pedib; et in tonsa barba. Nā et vestes nō lauerat a die quā egressus fuerat rex. Hebreus habet infectis pedito tradens q̄ sibi fecerat pedes ligneos. Et ait rex ad eum. Cur non venisti mecum. Qui respondit. Seruus meus p̄tempit me: nolēs mibi sternere asinū vt irem cū rege: in sup; et accusauit me: tu autē q̄ iustus es fac qd̄ tibi videtur. Et ait rex. Fixus est qd̄ locutus

sum. Tu et siba dividite possessiones, quod dicitur
 ret. Viri vestri dederat: sed quod vterque totum
 habere non potest: inter vos dividat. Dicit
 quod dauid in memoriam iuramenti cum ionatha in
 se iudicavit, et ideo roboam et teroboam di
 viderunt ei regnum. Hortuo enim salomone ro
 boam filius eius: et teroboam armiger ipseus di
 viderunt regnum quod habuerat dauid. Berzellai
 quoque qui puerat alimeta regi descenderat cum
 eo. Et ait rex ad eum. Veni mecum in hierolim:
 et honorabo te. Qui respondit. Quod genari
 us sum hodie: non indigeo hac vicissitudine
 Ehamaa: alius chanaan filius meus vadat tecum:
 fac ei quod tibi videbitur. Et ait rex. Veniat
 et faciam ei quod tibi placuerit. Et rediit berzel
 lai in locum suum. Tunc concurrerunt ad regem
 omnes viri israel: et indignantes dixerunt. Quare
 re te furati sunt fratres
 nostri viri iuda: et tra
 duxerunt te sine nobis.
 Et respondit iudas.
 Quia propter est mihi
 huius rex. Et ait israel.
 Decem partibus ego
 maior sum. Ideo magis
 ad me pertinet dauid
 quam ad te. Perferunt
 eum pro magno. Cum
 respondissent
 duri viri iuda: siba filius
 bochri: filius gemini
 cecinit bucina: et ait.
 Non est nobis pars in
 filio israel. Revertere in
 tabernaculum tuum israel.
 Et recedentes a dauid:
 secuti sunt siba. Viri
 autem redierunt regem
 suum in hierusalem.

Nota quoddam huius quod
 vix alibi invenies quod
 nomine israel. xij. in
 tribus designant. Cum
 enim. xij. fuissent. d. xij.
 patribus. de tribu iuda
 rex fuit dauid quod
 indigne ferentes. xij. ve
 nerunt ad tribum dauid
 dicentes.

De morte Amase et Siba. Ca. XIX.

Et autem decem

scabinas ad quos ingressus fuerat
 rat absalō reclusit in custodia viri
 dicitatis: nec est ingressus ad eas. Et ait rex
 amase qui erat princeps militie. Cōgrega mihi
 viros iuda in tertium diem. Abiit ergo amasa
 et moratus est extra palatium. Et ait rex ad abysai
 non ad ioab quem tam amoverat a principatu.
 Tamen iosephus dicit eum dixisse ad ioab.
 Tolle servos domini tui: et persequere siba. ne ef
 fugiarvos: et egressi sunt cum eo omnes robusti
 de hierusalem: et occurrit ei amasa residens iux
 ta lapidem grande qui est in gabaon. Porro
 ioab vestitus erat tunica stricta: iosephus tamen
 dicit lorica: et accinctus erat gladio fabrefa

cto: qui levi motu egredi poterat: et arte quodam
 simulans quasi cecidisset gladio: et recepisset eum
 dextra manu tenuit mentem amase: quasi osculans
 eum: et sinistra percussit eum in latere: et effudit
 eius intestina. Ioab autem et abysai persecuti sunt
 siba: et subsistebant vententes ad mortuum
 in via. Vir autem quodam amovit eum in agrum et
 operuit eum: ne subsisteret transientes: clamans
 quod iuste occisus esset qui in dolo moras face
 ret redire ad regem. Ioab vero cum exercitu ob
 sedit siba in abela: et moliebatur destruere
 muros urbis: et exclamavit ad eum mulier sa
 piens de civitate. Sermo dicebatur in vete
 ri proverbio. Qui interrogant interrogent in
 abela. quasi diceret. hec est urbs consilij ab anti
 quitate. Quare queris evertere matrem civitatis israel.
 Quare precipitas hereditatem domini. Hebreus non
 habet proverbium: et est sensus secundum eum. Sermo
 dicebat in veteri. quondam in lege dicitur est
 ut israel prius offerat pacem hostibus quam aggre
 ditatur eos. Quare ergo precipitas hereditatem
 terram domini. id est cur non servas legem in israelitis
 que servata est in alienis gentibus. Postea legitur
 hebreus quod interpositum est ad comedationem
 his secundum potestatem expositionem. Et respondit ioab
 ad eam. Non quero evertere urbem sed siba
 filium bochri: qui levavit manum suam contra dauid.
 Et locuta est mulier civibus sapienter: qui abscis
 sum caput sibe precerunt ad ioab. Tunc reuertens
 rex ioab super exercitum et alios ministeriales in
 officijs suis sicut supra: huius addito: quod aduram
 statuit supra tributa colligenda et quod hyram sa
 cerdos est sacerdos dauid prius.

De septem viris suspensis in ultione gabaonitarum. Ca. XX.

Acta est quoque

fames in diebus dauid tribus annis
 fugiter: et consuluit dauid dominum
 Qui respondit hoc fieri propter saul et domum eius qui
 occidens gabaonitas quasi pro zelo filiorum
 israel irritum fecerat iuramentum ioseph et ser
 niorum. Et ait dauid ad gabaonitas. Quid
 faciam vobis ut benedicatis hereditati domini.
 Qui dixerunt. Viri qui attrinxit nos delere
 debemus: ut ne vni quod residuum sit de stirpe
 eius. Sed quod dauid hoc facere non poterat propter
 iuramentum quod iuraverat ionathe tentave
 runt petitiones dicentes. Denique nobis septem
 viri filii eius: ut crucifigamus eos domino

BIBLIOTHECA UNIVERSITATIS PADERBORNENSIS

Historia libri

Peperit rex miphiboseth filio ionathe z tradidit eis duos filios saul: quos peperit el respba. Isti adhuc pueri cum doech occiderunt sacerdotes nobe: z postea gabaonitas. Dedit eis etiā quin qz filios michol adopti uos qz genuerat merob adraeli Gabaonite pō crucifixerūt eos in dieb; messis p̄me, id ē incipēte messioe hordei. Induēs at respba ciliū substravit sibi sup̄ petrā cubās iuxta eos die ac nocte vt amoueret ab eis aues et bestias ab initio messis donec stillaret a qua sup̄ eos. i. vsq; circiter kalēdas septembrijs. Tūc ei iuxta naturā terre p̄mū post messem pluuia descendit. Hanc respbam quidā non bene putāt fuisse orpham nurū noemi. Auō diens autē dauid q̄ fecerat respba deposuit eos de patibul: z tollēs ossa saul z ionathā de tabis galaad: z ossa eoz q̄ affixi fuerāt sepeliuit eos in sepulcro eis p̄is eoz. Quo facto reddidit deus vbertatem terre.

De quatuor filijs dauid Caplm. XXXI.

Sctum est autem

fiterū preliū philistinōz aduersus israel: z pugnabat dauid cuz suis aduersus eos. Cūq; fere dauid defecisset pugnando: cū tesbidenob q̄ fuit de genere arapha: nisus ē pcutere dauid: z interposuit se abyfal: z interfecit philistēū. Hūc tradūt brei fuisse de genere giganteo: arapham pō dicunt fuisse orpham nurū noemi que peperit viro getheo quatuor gigantes q̄ hic memorantur tesbidenob: sephī gollam: z quartum habētem senos digitos in manibus z pedibus. Tūc iurauerūt viri dauid dicētes. Jaz non egredieris nobiscū in plū ne extiguas lucernam in israel. Occasione hui⁹ vltimi p̄lij epilogat historia hic tria supertora prelia dauid nominata: non tamen eo ordine quo gesta sunt. Quoz primū fuit in gob: vrbs est que z laser dicitur in qua pcutit sobochai sephī de genere giganteū. Aliud quoq; preliū similiter fuit in gob in quo fm iosephū apparuit vir fortis ephron cognatus dauid: q̄ suis in fugā versis solus plurimos hostiū pemit: et alios in fugā cōuertit. Liber vero regum in hoc loco ponit plūm dauid p̄tra gollam in hunc modū. In quo pcutit adeodatus filius saltus: polimitari⁹: berheemites gollath getheū. His quattuor nominib; exprimitur dauid z dicitur adeodatus: quia ad liberationes

israel datus est a deo in regē. Filius saltus: qz de pascuis z saltu assumpt⁹ est. Polimitari⁹: qz d̄ genere befeleel polimitari⁹ fuit mater eius. Vel qz multis modis amplianit eulū dñi. Berheemites dicit⁹ est a patria. Demoratur qz z aliud plū in quo ionathas filius semmaa fratris dauid pcutit virū habentem senos digitos in manib; z pedib;. Expe dicitur itaq; dauid a plijs locutus est domio p̄ba carminis huius in die qua liberavit eū dñs de manu omniū inimicōz suoz: z de manu saul: z ait. Dñs petra mea zc. In psalmis fm translationē nostrā ita legitur. Diligam te domine fortitudo mea: dñs firm. et refu. m. zc. Cuius titulum sumpsit efdras ex verbis supra positis in die qua liberavit eū dñs zc. Iosephus hic dicit q̄ cū dauid p̄ce altissima fruere: cātica z hymnos composuit. alios trimetros. alios quinq; metros. diuersa faciens organa: in quib; leuite p̄ sabbara z alias solennitates hymnos dicerent. Et ponit iosephus differentia inter psalteriū et nabluz. Et est psalteriū canora cithara decō chordis coaptata: q̄ cum plectro pcutit. Plū plū pō. xij. sonos habēs digitis tā gl̄. Post carmen supradictū addidit dauid loq̄ns de se tanq; d̄ alio. Hec sunt verba nouissima q̄ dicit dauid filius isai: Dicit vir cui constitutum est. id est pmissio facta de christo dei filio. Hebreus habet ita. Dicit vir leua⁹ sup̄ christū dei iacob. id est christ⁹ sup̄ alios exaltatus z vni⁹ a deo. Propter hec p̄ba q̄dam dicūt p̄dictus psalmū nouissime scriptum a dauid. Sz tutius est vt dicamus nouissima p̄ba dauid q̄ sequunt. Spūs dñi locut⁹ est p̄ me zc. Et est forte psalm⁹ nouissime scriptus nec alijs. cl. annumeratus.

Catalogus fortium dauid. Ca. XXII.

Orro circa regē

p erāt oēs fortissimi: qz insigniores fuerūt. xxxvj. Insignior tū ceteris erat dauid: sedēs i cathedra sapientissimi: et ita erant. xxxvj. annumerato dauid. Porro post dauid d̄ illis. vj. qui erāt supra. xxx. tres erant fortissimi. alij tres non adeo fortes. sed tamē fortiores reliquis. xxx. vt. q. dicere possumus. xxx. erant fortes: tres pō fortiores eis tres pō reliqui fortissimi. Et fm hāc expolitionem catalogus. xxx. fortium incipit ibi. Princeps iter tres ip̄e est. q. tenerrim⁹ ligni

Regum Bcdi

vermicul^o q^o octingē
tos interfecit impetu
vno. Josephus d^r
nōgētos: paralipomē
nonon. ccc. Iste nō
nominat hic ab his
istoria: paralipomē
non vocat eū ielboz
am ioseph^o ensebū.
Non legit vbi h^o fa
ctū fuerit: nisi q^o v^o
hic commemoratur
Post hūc erat eleaz
zar filius patru^o da
uid q^o percussit philisteos donec deficeret ma
nus ei^o: et oblige^oceret eū gladio. Post hunc
erat femina ararites que iosephus semelā
vocat. Quācū fugisset p^o sol^o stetit i agro
lentis et percussit philisteos: et fecit salutē i isrl.
His trib^o iosephus attribuit delatōez aque
de cisterna bethleē. Historia s^o reguz refert
illō ad tres sequētes: q^os fortiores diximus:
quoz p^omus erat abysai frater ioab. Ipse est
qui leuauit hastā suaz s^o. ccc. quos interfecit
optimus quidē: sed vsq^o ad tres p^omos non
peruenit. Post hunc erat bananias qui per
cussit duos leones moab. id est p^oncipes q^os
paralipomenon d^r arietes. Ipse q^oz interfe
cit virū egyptiū. id ē imitatorē egyptiū blas
phemantē dominuz que interfecit moyses.
Hunc dicit hebrei fuisse semel que post in
terfecit sub salomone. Alium q^oz virum egypti
p^otiū interfecit dignū spectaculo: altitudinis
q^oz cubitoz: habentē in manu hastam ad
quem venit bananias in virga et extorsit ha
stam de manu eius: et occidit eum hastā sua.
Hieronym^o tamen dicit hoc q^o diximus d^r
alio egyptio de semel qui habuit hastā i ma
nu. id est leges dei quā si meditatus fuisset p^o
manendo in hierusalē non periret. Idem oc
cidit leonē in hunc modū Tempore n^oisus la
p^olus est leo in cisternam qui nullum videns
egressum: orificiū em cisternę n^oie damnatū
erat: rugiebat. Quē audies bananias dū iter
ageret descendit ad eū in baculo manibusq^o
eū p^ostravit. Tertiu^o de fortiorib^o nec liber re
gum nec iosephus ponit hic. Sed recurren
dū est ad sabochai de quo in primo dictum
est. Iste tres opus fecerunt magnificū q^o se
quitur: philistei quondā posuerūt castra in
valle raphaym vsq^o ad ciuitatez bethleem: et

erat penuria aque in hierlm. Dauid autē asce
derat in arcē ad cōsulendū dñm: et cōmenda
bat coram altantibus aquā de bethleē: et p^oct
pue eā que erat in puteo iuxta portam. Tūc
isti tres p^o medium hostiū iter facientes vene
runt ad bethleē et hauriētes aquā: denuo ad
regē p^o eoz castra reuersi sunt: ita vt palestini
fiduciam eozū obstupescētes a dimicatioz
ne cessarēt. Delatam
siquidem aquaz rex
noluit bibere dicens.
Anquid sanguinē
istoruz et animarum
periculuz bibam. Et
effudit eā tanq^o liba
men dōmīno d^r salu
te viroz grās agens. Ab hac enumeratione
fortiū hebreus dissentit numerans tm. xxxv
fortes: et in trib^o p^omis q^os fortissimos dixim^o
numerat ipm dauid sic. Dauid sedens in ca
thedra sapientissimus p^oncps inter tres ipse
est q^osi tenerrim^o ligni vermiculus: et cetera q^o
non mutant. Et dicit multos eū occidisse im
petu vno: q^o p^o peccato q^o impetuose fecit in
bethsabee multi occisi sūt. Comptatur at^o da
uid vermiculo ligni: q^o teredo vl^o terebella d^r
q^o mollis durū lignū p^oforat: dum tāgitur nil
moll^o illo: q^on tāgitur nil durū. Sic et dauid
in presuris et domi et circa subiectos man^o
suetioz erat ceteris: in throno et cōtra hostes
null^o eo acutior. Et cōmenda^o hic dauid in
tribus. in sapientia. humilitate. et fortitudine
Porro reliq^o. xxx. q^os fortes dixim^o postea enu
merant inter quos non enumerat ioab: vel
q^o p^oncps est alioz: vl^o quia indignus p^opter
mortē abner et amase.

De numero ppli et altari erecto a dauid

Capitulum. XXIII.

Selectum est autez

f post famē prius imissam a domi
no addidit furor dñi irasci s^o isrl^o
Furozē dñi videtur quasi exponere paralip
omenon dicens. Cōsurrexit sathan aduers
sus israel: et incitauit dauid vt numeraret po
pulū. Et ait rex ad io
ab. Perambula o
mnes trib^o isrl: et nu
mera populu^o vt sci
am numerum eius.
Intelligens autem
filiū suū absalon: s^o nō

ioab q̄ de elatiōe b̄
diceret ait. Adauge
at deus ad populū
tuū. sed q̄d sibi vult
domin⁹. et in hac re
q̄st̄ diceret. vide ne
offendas dominū.
Cūq; nollet rex mu
tare. positū. Egres
sus ē ioab z p̄nceps
miltum z numeras
nerunt populū: z
redierunt post nouē
mēses z viginti dies
in hierusalē cuz des
scriptiōe redacta in
scriptis: z inuēta sunt
de israel octingenta
milia viroz fortū. z de iuda. l. milia pugna
toz. Beniamite dicunt non fuisse numerati
adhuc: quia pauci erant. In paralipomenō
longe plura legunt. scz mille milia z centū.
et credit̄ ioab subtraxisse regi partem poplī.
Peccauit aut̄ dauid in duob; q; superbenū
merauit. z quia quisq; numeratoz non red
didit pecuniā dño: quattuoz. s. siclos argēti
sicut scriptū est in le
ge moysi. Qd atten
dens dauid ait ad
dñm. Obsecro do
mine trāffer iniqui
tatem fui tui: q; pec
caui nimis. Diluci
lo misit ad euz dñs
gad p̄phetaz: tres
supplicij additōnes portantem Qui ait. Aut
septem annis veniet tibi fames in regno tuo
aut tribus mensib; fugies aduersarios tuos
aut trib; dieb; erit pestilentia in populo tuo
Et ait dauid. Coartoz nimis q; d. Si fames
eligo: pauperū erit supplicium non diuitum
Si victoriā hostiū supplicium erit exercitus
z non meū: qui circūalloz fortissimis. Eli
gam ergo cōmunē plagā regi et plebi. Veli
us est em̄ vt incidā in manus dñi misericor
dis q; in manus hoīs. Misit ergo dñs pes
tilentia in israel d mane vsq; ad tempus cō
stitutū. id est vsq; ad horā prandij fm iosep
phum: vel vsq; ad horā sacrificij vespertini
fm alios. z mortui sunt de populo extra bie
rasalē septuaginta milia viroz. In paralip;

dū de poplo z p̄ncipis
bus q̄ ei nō p̄tradice
rant. Un̄ modo vo
luit vindicare contra
israel. p̄tra populū.
Suggestiōe em̄ dñs
boli dauid fecit nu
merare populū qd
nō debebat fieri: nisi
cum deberet procede
re ad bellū: z tunc ab
vnoquoq; capite des
bebat accipere. v. sic
clos in oblationē do
mino. Hoc autē fecit
dauid ex sup̄cilio ela
tionis.

In exod. em̄ septū ē.
Quādo tuleris sum
mam filiozū israel.
iuxta numerū dabūt
singulū precij p̄ anī
mab; suis dño z non
erit plaga in eis.

pomenon legitur fere trecenta milia. Et ante
hebrei ibi positū numerū plebis: hic aut̄ nu
merū nobilitū. Porro cū extēdit̄ angelus
p̄cussor manū iuā ad hierusalem: vt disper
deret eam: z staret iuxta areā arcuma tebusci
qui z ornan dicūt vidit eum stantē dauid gla
dio euaginato z clamauit. Ego sum q̄ pecca
ui. isti q̄ oues sunt qd fecerūt. Vertatur ob
secro manus tua p̄tra me z p̄tra domū pa
tris mei. Et misit dñs ait ad angelū. Suff
ficiat p̄tine manū tuam. In illa die dixit gad
ad dauid. Constitue altare dño in area arcu
ma tebusci. z ascendens dauid dixit ad arcu
ma. Uede mihi aream tuā vt edificem tibi al
tare dño et cesset interfectio. Qui respondit.
Accipiat eam dñs meus gratis. Dabeat q; b
bones in holocaustū: z plaustra: z iuga bouū
in vsu lignoz. Et ait rex. Nequa q; sed emā
preclo: z offeram dño holocausta gratuita.
Emit ergo dauid aream sexcētis siclis aurī:
vt in paralipomenon legitur: et boues argē
ti siclis q̄nquagita: z edificauit tibi altare do
mino z obtulit holocausta z pacifica: z p̄po
tius est dñs terre. Hic est mons moria vt
alunt hebrei in quo abzaam voluit offerre fi
liū: z obtulit arietē p̄ eo. Ea tēpēstate taber
naculū z altare qd fecerat moyses erāt in ce
celso gabaon: licet arca esset in hierlm. Lūq;
p̄phetasset gad templū tibi futurū decreuit da
uid vt ille locus vocaret̄ area populi.

Sequuntur tituli capitulorum in histori
am regum tercij.

De vncitiōe salomonis in regē.	ca. ij.
De secūda vncitiōe salomonis.	ca. iij.
De morte dauid.	ca. iij.
De morte adonie. z ioab z semel.	ca. iij.
De somnio salomonis.	ca. v.
De iudicio meretriciū.	ca. vj.
De p̄fectis salomonis et inuentione exoz cismozum.	ca. vij.
De operarijs templi.	ca. viij.
De edificatione templi.	ca. iij.
De ornatu inferioris domus.	ca. iij.
De duob; cherubin.	ca. iij.
De porticu.	ca. iij.
De cubiculis z cenaculis z hebdomadario rum.	ca. iij.
De atrio sacerdotum.	ca. iij.
De atrio mundoz.	ca. iij.
De atrio muliez.	ca. iij.